

Stadsfæstelse den 5te Juni 1849, og hvilket Forslag vi endnu ikke have seet fra noget af de i den Tid værende Ministerier. Vi have i enhver af de foregaaende Sessjoner gjort os Haab om at see et saadant Lovudkast forelagt, men vore Forventninger ere blevne skuffede. Vel have vi seet et Udkast forelagt af en Rigsdagsmand, som nyligt var udtraadt af Ministeriet, hvilket Udkast man formodede vilde være fremkommet som Regjeringsudkast, forsaavidt denne Rigsdagsmand var vedbleven at sidde i Ministeriet; men det viste sig allerede ved 1ste Behandling af dette Lovudkast, at saa at sige ikke een Stemme havde sig, for at anbefale det i sin Heelhed. Det viste sig, at det var et Udkast, med Hensyn til hvilket vi vistnok ikke havde Grund til at beklage, at det ikke fremkom som Regjeringsudkast, men at vi tværtimod maatte glæde os ved, at det ikke fremkom som saadant. Det nærværende Udkast er jeg enig med de ærede foregaaende Talere i at ansee som et Fremstrid, i at ansee som Noget, der saavidt muligt maa tages, som det foreligger; men jeg skal dog med Hensyn til det tillade mig at udtale en Beklagelse, som jeg ikke har hørt udtale af de foregaaende Talere, den nemlig, at det endnu steds udelukkende er med Hensyn til Landet, at vi have faaet et saadant Udkast (Hør!). Jeg troer, at det er meget at beklage, at man ved denne Leilighed har givet Landet Fortrinnet, og at man ikke samtidigt dermed har sørget for at fremkomme med et lignende Udkast for Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, og jeg haaber, at dersom vi ere saa heldige at faae nærværende Udkast vedtaget som Lov i denne Sessjon, vil der ikke hengaa flere Sessjoner, uden at vi fra Regjeringens Side faae et lignende Udkast forelagt ogsaa for Kjøbstædernes og Kjøbenhavns Vedkommende. I Motiverne til nærværende Lovudkast er der fra Ministeriets Side udtalt een Grund, hvorfor vi ikke have faaet et lignende Udkast med Hensyn til Kjøbstæderne, og det er den, at, medens man fra Landbeboernes Side stærkt og vedholdende har udtalt en Trang til en saadan Reform, har man ikke seet Kjøbstæderne udtale sig paa lignende Maade, og Ministeriet sees derfor at have næret Tvivl om, hvorvidt der i Kjøb-

stæderne var nogen gjennemgribende Trang til at faae en lignende Lov. Jeg troer nu, at der i Kjøbstæderne føles en saadan Trang, men, da et Udkast ikke er forelagt i den Retning, glæder det mig dog, at Ministeriet har udtalt sig om Grunden dertil, thi det vil ikke kunne nægtes, at Kjøbstæderne synes noget vel meget at vente paa, hvad der skal komme til Gavn for dem, uden selv at ville gjøre Noget dertil, ligesom det heller ikke vil kunne nægtes, at Kjøbstæderne synes at glemme, at vi, under vor nuværende Forfatning, først maae vente en almindelig Folkstemning for en hvilkensomhelst Lov, forinden man kan vente, at den lovgivende Magt skal tage sig af en saadan Reform og søge at gennemføre den. Jeg vil haabe, at den Udtalelse, som i den Anledning er skeet fra Ministeriets Side stærkt vil bidrage til at aabne Blikket i Kjøbstæderne for dette Synspunkt og overbevise dem om, at det ikke er nok til enkelte Tider og hjemme hos sig selv at beklage sig over, at Dette og Hiint ikke skeer, men at de, dersom de skulle vente, at Noget vil skee for dem, da selv maae tage ivrig Haand i med og søge at bringe det til Klarhed for den offentlige Mening, at de virkelig være et Onske og en Trang i denne Retning.

Vender jeg mig nu til det foreliggende Udkast, er det Væsentligste, som ogsaa jeg kunde have at indvende derimod, allerede udtalt fra forskjellige Sider, men det maa dog være mig tilladt at udtale, at jeg finder Præstens Stilling ifølge dette Lovudkast meget uheldig, idet han kun i Skole- og Fattigvæsenssager skal vedblive at være Medlem af Sogneforstanderskaberne, naar han ikke bliver valgt Medlem, men jeg troer, at den Naade, hvorpaa det bestemmes, at Sogneforstanderne skulle vælges, gjør, at Præsten meget sjældent eller næsten slet ikke vil blive valgt Medlem, hvilket man dog maatte ønske i mange, og jeg tør sige i de fleste Sogne. Jeg skal tillade mig at oplyse, hvorpaa jeg støtter denne min Formodning. Den store Fleerhed af Valgerne skal kun vælge den mindre Halvdeel, og de høist Beskattede, $\frac{1}{5}$, skulle vælge den større Halvdeel; dersom man nu sætter Medlemmernes Antal i Sognefor-